

рече мѸ: маловѣре, зашѸ се оуѸсомнѣ;

32 И катѸ влѣзнаха онѸ въ гемаѸ та, престана вѣтхрѸ.

33 И онѸа, шѸто кѣха въ гемаѸ та, дойдѸха и поклонѸхамдсе, и рѣкоуха: воистиннѸ сынѸ Къ жѸи ѣси. И катѸ заминаха, дойдѸха въ земля та ГеннисареѸска.

34 И катѸ го познаха тѸмошни те человекѸ, пратѸха по сѸчка та онѸа страна: и принѣсоха при него сѸчки те колны:

35 И молехамдсе тѸкму да се прикоснатѸ до полѸ те надрѣхи те мѸ: и колкѸто се прикоснаха, сѸчки те исцѣлѣха.

ГЛАВА 67.

ТОГѸВА дойдѸха при иисуса книжницѸ те и фарѸсеи те ѿ ИерусалимѸ, и рѣкоуха:

2 ЗашѸ оученицѸ те твой прѸстѸпватѸ предѸние то на старцѸ те: зашѸто не си оумѸватѸ рѸцѸ те, когѸго идѸтъ хлѣбѸ.

3 И той ѿ говори, и рече имѸ: а вѸе зашѸ прѸстѸпватѸ заповѣдѸ та БожѸа за предѸние то вѸше:

4 ЗашѸто БгѸ ѣ заповѣдалѸ, и рѣклѸ: почитай баца си, и маѸка си: и

кѸйто злослѸби баца и маѸка, со смѣрть да оумре.

5 И вѸе говорите: зашѸ кѸйто рече на баца и на маѸка: дѸръ ѣ секоа вѣшь, ѿ коѸто можешѸ да се ползѸвашѸ ѿ мене: и да не почита баца си и маѸка си.

6 И развалихте заповѣдѸ та БожѸа за предѸние то вѸше.

7 Лицемѣри, добрѸ прѸрочествѸва за васѸ ИсаѸа, кѸйто говори:

8 Приближаватсе тѸа человекѸ при мене съ оустѸ та си, и съ съ оустни те ме почитатѸ, а сѸрдцѸ то имѸ далѣче ѿстоѸ ѿ мене.

9 И напразднѸ ме почитатѸ, зашѸто оучатѸ оучениѸа, заповѣди человекѸски.

10 И повыка народѸ те и рече имѸ: слѸшайте, и разѸмѣйте.

11 Не онова, шѸто влѸзи въ оустѸ та ѿсквернаѸа человекѸка: но онова, шѸто и злѸзи и зѸ оустѸ та, тѸ ѿсквернаѸа человекѸка.

12 ТогѸва катѸ приближѸха оученицѸ те мѸ, рѣкоуха мѸ: знаешѸ ли, че фарѸсеи те катѸ чѸха слѸво то совлазнихасе:

13 И той имѸ ѿ говори, и рече: всѸкѸй садѸ когѸто не ѣ насадилѸ ОтѣцѸ мой небеснѸй, ще да се искорени.

14 Ѹставѣте ги, зашѸто